

СОЦІАЛЬНО-КОМПЕТЕНТНЕ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАЦІЯМИ В УМОВАХ ПОВЕДІНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

**Матеріали Міжнародної
науково-практичної конференції**

18 лютого 2021 р.

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ
КАФЕДРА ПІДПРИЄМНИЦТВА І МАРКЕТИНГУ
КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІЧНИХ ТА
ЕКОЛОГО-ЕНЕРГЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
EUROPEAN INSTITUTE OFFURTHER EDUCATION
WO'JT OF GMINA GROMADSKA, POLAND
UNIVERSITY OF ECONOMY IN BYDGOSZCZ, POLAND**

СОЦІАЛЬНО-КОМПЕТЕНТНЕ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАЦІЯМИ В УМОВАХ ПОВЕДІНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

18 лютого 2021 року

Луцьк 2021

УДК 334.78.005.35(082)

В 69

**Рекомендовано до друку науковою радою
Волинського національного
університету імені Лесі Українки (протокол № 3 від 25.03.2021 р.)**

Рецензенти:

Чорний Р. С. – доктор економічних наук, професор, директор Нововолинського навчально-наукового інституту менеджменту, професор кафедри фундаментальних та спеціальних дисциплін Західноукраїнського національного університету

Ляшенко О. М. – доктор економічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної роботи та забезпечення якості вищої освіти Луцького національного технічного університету

Соціально-компетентне управління корпораціями в умовах поведінкової економіки: [матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (18 лютого 2021 р.)] / відп. ред. О.М. Павлова, К. В. Павлов, Л. В. Шостак, А. М. Лялюк – Луцьк, 2021. – 565 с.

У збірнику подано тези доповідей на Міжнародній науково-практичній конференції. У них відображено теоретичні основи, перспективи забезпечення ефективності суб'єктів господарювання, перспективи розвитку корпорацій в умовах розвитку неоіндустріальної економіки.

Для науковців, економістів, фахівців і всіх, хто цікавиться питаннями розвитку економічної системи України.

УДК 334.78.005.35(082)

© Павлова О.М., Павлов К.В., Шостак Л.В., Лялюк А.М.
(упорядкування), 2021

Ліщенко В. А. ЗНАРЯДДЯ ТА РЕЖИМИ ГРОШОВО-КРЕДИТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ	179
Лобода О. М. СИСТЕМА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦТВА	181
Матвієнко-Біляєва Г. Л. АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ	183
Матюк Л. В., Корж І. В. ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВ	185
Мешкова-Кравченко Н. В., Лашкевич В. О. ОЦІНКА НАДІЙНОСТІ БІЗНЕС-ПАРТНЕРІВ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	187
Ніколаєва А. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОГО КАПІТАЛУ У БУДІВНИЦТВІ	189
Олійник Н. М., Уханова А. А., Макаренко С. М. ЕКОНОМІЧНА СТІЙКІСТЬ ЯК ІНДИКАТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ТА СТАЛОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	191
Осіпова А. А. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ В КРИЗОВИЙ ПЕРІОД ЯК ВЕКТОР РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	193
Остапенко В.М., Іванова Д. С. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ МИТНИХ ТА БАНКІВСЬКИХ ПРОЦЕДУР В УКРАЇНІ	195
Павлова О. М., Павлов К. В., Куденьчук А. І. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ РЕСУРСАМИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	197
Плотінкова М. Ф., Назімов І. Г. ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНИМИ ФІНАНСАМИ ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРЕМІЮВАННЯ ЗА РИЗИК ФІНАНСОВОГО ІНВЕСТУВАННЯ	199
Поліщук В. В. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ НОВОСТВОРЮВАНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТРУДОВИМИ МІГРАНТАМИ	201
Портна О. В., Черниш Я. О. СТАБІЛЬНІСТЬ ФІНАНСОВИХ КРИТЕРІЇВ РОЗВИКУ ПІДПРИЄМСТВ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ВЗАЄМОДІЄЮ СТЕЙКХОЛДЕРІВ В УМОВАХ КРИЗОВОЇ ЕКОНОМІКИ	203
Сак Т. В. ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ СТАРТАПІВ НА РІЗНИХ СТАДІЯХ РОЗВИТКУ	205
Салата Г. В. ФАНДРАЙЗИНГ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД НА ПРИКЛАДІ БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ: ШТРИХИ ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ	207
Сарана Л. А. КОМПЛЕКСНА СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	209
Смірная С. М. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	211
Sova Olena IMBALANCES OF MONEY CIRCULATION IN UKRAINE	214
Sova Olena TRENDS IN REGULATING THE LIQUIDITY OF THE BANKING SYSTEM	216
Стащук О. В., Мартинюк Р. Ф. ЦИФРОВІЗАЦІЯ БАНКІВСЬКОЇ СФЕРИ У СИСТЕМІ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ	218

взаємопов'язаних і взаємообумовлених елементів та відносин, які забезпечують здатність підприємства до організації беззбиткової господарської діяльності, вміння адаптуватися до зовнішніх і внутрішніх ризиків, забезпечувати ефективне використання потенціалу підприємства з метою максимізації його прибутковості.

Список використаних джерел:

1. Олійник Н.М., Макаренко С.М., Рибачок С.А. Інноваційна складова сталого соціально-економічного розвитку підприємства. *Інституціональна трансформація розвитку економіки України* : колективна монографія / за ред. О.Л. Гальцової. Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2019. С. 225-237.
2. Гончарова О.М., Антонюк Б.О. Сутнісний аналіз та оцінка внутрішньої економічної стійкості підприємства. URL: http://tppe.econom.univ.kiev.ua/data/2016_33/z33_09.pdf (дата звернення 08.02.2021).
3. Ларіна Я.С. Методичні підходи щодо забезпечення економічної стійкості підприємств на основі маркетингового моніторингу. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2018. Вип. 3 (65). С. 93-98.
4. Чумак Л.Ф., Богданова О.Є. Економічна стійкість підприємства: фактори та механізм управління. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2015. № 49. С. 165-169.
5. Олійник Н.М., Семенова Г.Ю., Макаренко С.М. Аналіз ефективності функціонування підприємств оптової торгівлі в Україні. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2018. № 1 (254). С. 21-26.
6. Makarenko S., Oliinyk N., Danko V., Kaplina Y. Formation of an Innovative Competitiveness Management System of the Enterprise: On the Case of Ukraine's Healthcare. *Journal of Economics and Management Sciences*. New York. 2020. Vol. 3. № 1. P. 1-12. URL: <https://doi.org/10.30560/jems.v3n1p1> (дата звернення 08.02.2021).
7. Олійник Н., Житченко І., Макаренко С. Діагностика банкрутства як засіб антикризового управління підприємством в умовах неоіндустріального суспільства. *Інноваційний розвиток та безпека підприємств в умовах неоіндустріального суспільства : Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* (27 жовт. 2020 р.). Луцьк: Волинський національний університет ім. Лесі Українки, 2020. С. 549-552.
8. Пономаренко Т.В. Систематизація підходів до оцінювання економічної стійкості підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2016. Вип. 16. Ч. 3. С. 43-47.

Осіпова А. А., викладач

Уманський національний університет садівництва

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ В КРИЗОВИЙ ПЕРІОД ЯК ВЕКТОР РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Ринкові умови господарювання, які обрали більшість країн світу, мають на меті формування сильної економіки на основі конкуренції. З даної позиції державне регулювання сільського господарства є важливим для забезпечення як еквівалентних відносин між суб'єктами господарювання, так і необхідного рівня продовольчої безпеки держави.

Водночас нераціональність у підборі інструментів і механізмів державного регулювання нівелюють стратегічні цілі піднесення економіки країни, а також гальмують розвиток галузі, створюючи як внутрішні, так і зовнішні дисбаланси, знижуючи її інноваційність та інвестиційну привабливість. У результаті лише частина виробників користується регуляційними привілеями й успішно розвивається, що негативно позначається на якості продукції і її конкурентоспроможності [1].

Саме тому необхідно раціонально та виважено, зважаючи на особливості стану економіки держави, здійснювати підбір ключових інструментів державного

регулювання. Особливу увагу слід звернути на фінансові складові, за допомогою яких можна вибудувати дієвий механізм фінансового стимулювання, що посилить взаємодію між виробниками, державою та фінансовими установами й організаціями. На основі означеного кола співпраці в перспективі можуть бути сформовані потужні внутрішній і зовнішній ринки не лише конкурентних виробників, а й конкурентної сільськогосподарської продукції.

Вивчення зарубіжної практики механізму державного регулювання сільськогосподарського виробництва продемонструвало зосередженість на стимулюванні малих виробників цієї галузі, маючи в пріоритеті підвищення якості сільськогосподарської продукції, екологічності її виробництва й експортоорієнтованості. Зокрема, серед активно застосовуваних у світі механізмів державного регулювання – розробка та провадження цільових програм, кредитна та страхова підтримка, пряма фінансова підтримка – субсидії, субвенції, дотації, а також спеціалізована система оподаткування [1].

Вважаємо, що в основі моделі ефективного механізму державної фінансової підтримки сільськогосподарського виробництва має бути стимулювання до розвитку та функціонування на засадах наукових інновацій саме малих і середніх агроформувань: індивідуальних селянських господарств і їх профільних об'єднань, селянських фермерських господарств і територіальних сільськогосподарських кооперативів.

Стимулювання та підтримка саме означеного кола виробників дозволить не лише забезпечити зайнятість сільського населення та підвищити рівень його добробуту, а й активно впроваджувати наукові розробки у реальну виробничу діяльність і покращити якість ґрунтів й зменшити їх розораність.

Результативні показники провадження державного регулювання сільськогосподарських виробників за параметрами діючої вітчизняної моделі засвідчили, що у 2014 р. в Україні підтримка галузі склала -2,23% ВВП, тоді як у країнах Європейського Союзу аналогічний показник фіксувався на рівні 0,71% ВВП. В абсолютному вимірі результат сукупної підтримки галузі (TSE) у 2017 р. в ЄС становив 104,5 млрд дол., а в Україні – -1,9 млрд дол. Окрім цього, відзначається зростання рівня безробіття сільського населення, зниження інвестиційної активності та рівня рентабельності сільськогосподарського виробництва, а також зменшення кількості малих і мікропідприємств досліджуваної сфери діяльності. Тобто чітко прослідковується невідповідність задіяних механізмів державного регулювання потребам сучасного сільськогосподарського виробництва [1].

Діяльність сільськогосподарських підприємств потребує значних коштів для забезпечення безперебійного функціонування процесу виробництва, що зазнає значного впливу різних форс-мажорних ситуацій, насамперед – природно-кліматичного характеру. Таким чином, існує потреба об'єднання в єдиному гармонійному векторі інструментів різних видів державного регулювання – правового, економічного, фінансового, бюджетного, інвестиційного, що мають бути сформовані у чітко означені моделі та програми, а не функціонувати окремо. За таких умов їхня взаємодія сприятиме створенню економічно ефективного

механізму реалізації, де базисом провадження стануть економічні важелі, підкріплені нормативними основами.

Як результат – закладання підвалин чіткої соціально-економічної політики та збалансованого розвитку галузі й національного господарства. І з цієї позиції особливої ваги набуває державне регулювання у форматі спеціального кредитування та страхування для учасників територіальних виробничих кластерів. При цьому діяльність малих сільськогосподарських виробників, що готові самостійно провадити діяльність на умовах, визначених державою, доцільно стимулювати за допомогою механізмів державного фінансового регулювання у сфері мікрокредитування та мікрострахування.

Фінансова підтримка та регулювання розвитку малих форм сільськогосподарського виробництва на селі має здійснюватися комплексно з проваджуваними реформами територій. Зокрема, на нашу думку, слід провадити регулюючі заходи з посилення організаційно-економічної допомоги у створенні та функціонуванні фермерських господарств сімейного типу.

Список використаних джерел:

1. Nivievskiy, O., Deininger, K. (2019). How to make current agricultural fiscal support more efficient. URL: <https://voxukraine.org/en/how-to-make-current-agricultural-fiscal-supportmore-efficient/> (дата звернення 05.02.2021).
2. Могильний О. М. Регулювання аграрної сфери : монографія. Ужгород. : ІВА, 2005. 400 с.
3. Осіпова А. А. Державне регулювання розвитку сільськогосподарського виробництва : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.03. Київ, 2020. 21 с.

Остапенко В.М., к.е.н., доцент кафедри митної справи
Іванова Д. С., студентка 2 курсу
 ХНЕУ ім. С. Кузнеця, м. Харків, Україна

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ МИТНИХ ТА БАНКІВСЬКИХ ПРОЦЕДУР В УКРАЇНІ

Євроінтеграційний процес зумовив розвиток міжнародної співпраці України, що на сучасному рівні вимагає впровадження діджиталізованих технологій в економіку держави, де особливе місце займає автоматизація митних та банківських процедур. Перехід до цифрових технологій сприяє оптимізації робочого процесу, зменшенню операційних витрат, забезпеченню високоякісного обслуговування клієнтів, зростанню попиту на кваліфікованих спеціалістів тощо. Актуальність модернізації митниці полягає в оптимізації часових витрат та мінімальному використанні матеріальних засобів.

Інформаційно-комунікаційні технології України мають досить високий рівень розвитку, хоча рівень діджиталізації є порівняно низьким у порівнянні із світовим рейтингом. НБУ пильна увага приділяється перспективам розвитку фінансового сектору держави у контексті введення в дію інноваційних розробок та діджиталізацій [3]. Нині більше 70% українських банків мають свою систему інтернет-банкінгу, проте актуальним питанням залишається активізація цифровізації інших 30% банків (табл. 1) [5].